

Marie Terezie na Pražském hradě 1717–1780

Tereziánský trakt

Na místě hradby postaven okolo roku 1760 a upraven v letech 1930–1952

Na místě gotické parkánové hradby z doby Karla IV. předstupující před románský Starý královský palác na jižní straně Pražského hradu a v době jagelonské zpevněné podkovovými dělostřeleckými baštami byl postaven trakt spojující Tereziánský ústav šlechtičen s Ludvíkovým křídlem a Novým palácem. Vedle chodeb zde byly kanceláře místodržitelství. Trakt s klidnými fasádami, prostými okny a cihelnými klenbami byl původně mnohem vyšší, ale ve 30. letech 20. století šťastně snižený původně Plečnikovým asistentem architektem Otto Rothmayerem (1892–1962) tak, aby jeho horní podlaží a střecha zbytečně nezakrývaly velkorysou architekturu raně renesančních oken Vladislavského sálu. Navíc místo horního podlaží traktu vznikla prostorná terasa poskytující vyhlídku na pražské souměstí. Rothmayerovy stavební úpravy se ale kvůli druhé světové válce protáhly až do roku 1952. Dnes celý trakt, pojmenovaný po Marii Terezii, slouží jako výstavní síň i dobrý příklad spojení konzervátorského památkového přístupu s tvůrčí invencí kvalitního architekta.

Text: © Jaroslav Sojka; foto: © Správa Pražského hradu, Jan Gloc